

Arrest

nr. 206 416 van 2 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 13 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Vietnamese nationaliteit te bezitten, van etnische origine Kinh te zijn en katholiek te zijn. U bent geboren op 10 februari 1994. U bent afkomstig uit het dorp Quang Minh behorend tot de gemeente Ba Don in de provincie Quang Binh, Socialistische Republiek Vietnam. U ging naar school tot de negende klas en werkte twee jaar als visser.

Een bedrijf vervuilde het milieu in Vietnam. De pastoor, mensen van uw kerkgemeenschap en uzelf schreven een klacht gericht aan het bedrijf, dat zei dat ze het probleem zouden oplossen.

Een jaar later was de situatie niet verbeterd. In maart of april 2017 ging u samen met de pastoor en mensen van uw kerkgemeenschap betogen tegen het bedrijf in Vung An. De politie hield jullie tegen, sloeg jullie en pakte een aantal personen op. De politie filmde tevens dit incident en nam er foto's van.

Drie dagen nadat u naar uw dorp was teruggekeerd, kreeg u een oproepingsbrief van de politie. U moest zich aanmelden bij de politie voor een onderzoek in verband met de betoging. Uw familie regelde uw vertrek. Enkele uren na ontvangst van de brief ging u naar Hai Phong waar u aan boord van een schip ging. U reisde illegaal met dit schip, na een lange reis kwam u in juli 2017 aan in een u onbekend land ergens in Europa. U ging te voet, per trein, bus en tram naar verschillende plaatsen waarvan u de naam niet weet. U bedelde en u overnachtte op straat of in de metro. U ontmoette uiteindelijk een Vietnamese dame die u uitlegde waar mensen u konden helpen, zo ging u twee maanden na uw aankomst in Europa, op 13 september 2017, asiel aanvragen. U vreest voor uw leven bij terugkeer naar Vietnam.

Tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) legde u ter ondersteuning van uw asielaanvraag uw Vietnamese identiteitskaart neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Ten eerste diende u pas laattijdig een asielaanvraag in, waardoor de geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw beweerde problemen, in ernstige mate ondermijnd wordt. Zo kwam u volgens uw verklaringen reeds in juli 2017 aan in Europa (CGVS, p. 4). U zou dan gedurende twee maanden verbleven hebben op plaatsen waarvan u de naam niet kent, u zwierf gewoon rond zonder doel (CGVS, p. 2, 5, 10). Pas toen u een Vietnamese dame ontmoette die u uitlegde dat u hulp kon krijgen aan het gebouw van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS, vroeg u asiel aan, dit is de reden waarom u niet eerder asiel aanvroeg (CGVS, p. 5, 10). Een dergelijke houding kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u pas een asielaanvraag zou indienen twee maanden na uw aankomst in Europa doet vermoeden dat asiel voor u nooit een prioriteit is gebleken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.

Ten tweede overtuigen uw verklaringen over de door u voorgehouden reisweg en uw verblijf in Europa voor uw asielaanvraag niet.

Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vertrekdatum uit Vietnam. U kent de datum van uw vertrek niet, u weet slechts vaagweg te zeggen dat het in maart of april 2017 was (CGVS, p. 3). U zou twee tot drie maanden onderweg geweest zijn naar Europa, u ging in Hai Phong illegaal aan boord van een schip dat goederen vervoerde en daarmee voer u rechtstreeks naar Europa, waar u in juli 2017 aan land kwam op een onbekende plaats, zo verklaarde u (CGVS, p. 4). Echter blijkt dat u in de periode waarin u zogezegd op het schip zat actief was op Facebook. Zo plaatste u in april en op 19 mei foto's van uzelf, waarvan u zegt dat ze genomen zijn in Vietnam (CGVS, p. 11), op uw Facebookprofiel (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). Op 1 mei plaatste u een video van uzelf op uw Facebookprofiel (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). Op de vraag hoe u in april of mei foto's kon plaatsen op Facebook als u dan op het schip zat, antwoordde u dat u wel degelijk in Vietnam was op het moment van publicatie van de foto's maar dat de datum van uw gsm niet meer correct is en dat u het niet kan corrigeren (CGVS, p. 11, 12). Dit is een weinig overtuigende verklaring die enkel een poging lijkt te zijn u te onttrekken aan het web van leugens waarin u verstrikt bent. Overigens merkt het CGVS op dat uw Facebookprofiel enkele dagen na het gehoor niet meer zichtbaar was (zie kopie van het profiel d.d. 24/11/2017 toegevoegd aan het dossier), wat erop wijst dat u alsnog een poging deed de informatie zichtbaar op uw profiel te verhullen.

Daarnaast staat u uw reis op geen enkele manier. De reden voor het gebrek aan foto's is het verlies van uw gsm, die onderweg in een opening in de boot viel, zo verklaarde u (CGVS, p. 5). Dat u uw gsm onderweg op deze manier verloor is een eerder stereotiepe verklaring.

Voorts verklaarde u twee maanden voor uw asielaanvraag in Europa aangekomen te zijn (CGVS, p. 2). U zou in juli 2017 aan land gekomen zijn (CGVS, p. 4), op 13 september 2017 vroeg u asiel aan. U weet niet in welke stad of welk land u aan wal kwam (CGVS, p. 4). Over uw verblijf gedurende de twee maanden voor uw asielaanvraag kan u nauwelijks iets vertellen. U bedelde en u leefde op straat en in de metro, zo zei u, u weet echter niet in welke stad of welk land dat was (CGVS, p. 2, 5). U bent op meerdere plaatsen geweest, maar u weet niet of die in België waren en u kan zich geen enkele naam van een plaats, stad of land waar u verbleef of passeerde gedurende die twee maanden herinneren (CGVS, p. 2, 5). U nam verschillende keren de trein, bus en tram, maar op de vraag hoe u wist welke trein, bus of tram u moest nemen en waar u moest uitstappen, verklaarde u dat u zomaar op een trein stapte, dat u niet meer weet welke tram u nam en dat u onder meer bus 2 en 59 nam (CGVS, p. 5). U kocht tickets maar die geraakte u kwijt toen u ze samen met uw kleren waste (CGVS, p. 5). Toen het CGVS u erop wees dat u toch uw bestemming moest aangeven wanneer u een treinticket kocht, verklaarde u plots nooit een treinticket gekocht te hebben en zomaar op een trein gesprongen te zijn (CGVS, p. 5). Uw vage duidingen over uw verplaatsingen en het totale gebrek aan kennis over uw verblijfplaatsen gedurende de twee maanden voor uw asielaanvraag ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen en bezigheden gedurende de periode voor uw asielaanvraag. Aldus biedt u het CGVS geen duidelijk zicht op uw eerdere verblijfplaatsen en leefsituatie.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie moet koesteren of een reëel risico zou lopen zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering wegens uw deelname aan een betoging vervolgd te worden.

Vooreerst legde u geen enkel bewijs neer van uw deelname aan de betoging in maart of april 2017 tegen het bedrijf Formosa (overigens door u Pomora genoemd, CGVS, p. 10). U zou foto's gehad hebben op uw gsm, maar die gsm zou u verloren hebben op de boot onderweg naar Europa (CGVS, p. 10), wat een zeer stereotiepe verklaring is. Op de vraag of andere mensen van uw kerkgemeenschap foto's van u op die betoging hebben, antwoordde u niet te weten of ze beelden van u maakten, maar dat u misschien beelden kan vinden op YouTube (CGVS, p. 10). U hebt echter niet gezocht op YouTube naar beelden van uzelf (CGVS, p. 10). Dat u de moeite niet deed om beeldmateriaal te zoeken dat uw deelname aan de betoging, die een cruciaal element is in uw asielrelaas, zou kunnen staven is opmerkelijk en doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaring deelgenomen te hebben aan deze betoging.

U kon bovendien slechts vaagweg aanduiden wanneer deze betoging plaats had, de exacte datum kon u niet onthouden (CGVS, p. 7). Hoewel u verklaarde dat u de maand kent, kon u zelfs niet preciseren of het in maart of april was (CGVS, p. 7). Het is opmerkelijk dat u geen meer precieze tijdsaanduiding kan geven, zeker gezien de grote impact van deze betoging, u vluchtte immers uit Vietnam slechts drie dagen na uw vermeende deelname aan deze betoging (CGVS, p. 8). Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen aan.

Drie dagen na de betoging zou u een oproepingsbrief gekregen hebben waarin vermeld werd dat u zich binnen de twee dagen moest aanmelden bij de politie in verband met het onderzoek over de betoging (CGVS, p. 8, 9). Meer kon u niet vertellen over de inhoud van die brief, u las die niet in detail, u weet het niet precies, u was bang (CGVS, p. 8, 9). Dat u de brief niet in detail las is opmerkelijk, dat u bang was vergoelijkt dergelijk gedrag niet. Immers was deze brief de directe aanleiding tot uw vlucht uit Vietnam, aldus kan er verwacht worden dat u deze in detail las alvorens een levensveranderende beslissing te nemen.

Deze oproepingsbrief legde u niet voor, nochtans ligt die nog bij uw familie thuis en hebt u sinds uw aankomst in België contact gehad met uw familie, wat u in de mogelijkheid moet gesteld hebben aan uw familie te vragen de brief naar u te verzenden (CGVS, p. 4, 9). Uw verklaring dat u dit niet durfde vragen aan uw familie omdat ze nog in een onderzoeksprocedure zitten wegens uw vlucht is weinig overtuigend (CGVS, p. 9). U vroeg zelfs niet aan uw familie om een kopie of foto van de oproepingsbrief aan u te bezorgen omdat u hier het nut niet van inzag (CGVS, p. 9).

Nochtans werd u er tijdens uw gehoor bij de DVZ op gewezen dat u gedurende heel de asielpcedure zo mogelijk documenten moet voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen (DVZ, vragenlijst CGVS). U ontkent dat dit gezegd werd tijdens uw vorige interview (CGVS, p. 9), echter staat dit wel vermeld in de vragenlijst en werd het verslag hiervan voorgelezen in het Vietnamees en ondertekend door u (DVZ, vragenlijst CGVS).

Bovenstaande opmerkingen doen het ernstige vermoeden rijzen dat u nooit een oproepingsbrief van de politie hebt ontvangen.

U weet voorts niet of uw familie nog oproepingsbrieven ontvangen heeft na uw vertrek (CGVS, p. 9). Uw zus vertelde u aan de telefoon dat uw familie nog problemen heeft in verband met het onderzoek van de politie, maar u hebt niet verder gevraagd omdat u niet wilt dat ze bang wordt (CGVS, p. 9). Dat u niet wilt dat uw zus bang wordt vergoelijkt uw gebrek aan kennis over eventuele gebeurtenissen na uw vertrek echter niet. Bovendien kan verwacht worden dat uw familie, die uw vlucht uit Vietnam regelde en betaalde, u op de hoogte zou houden van eventuele verdere ontwikkelingen met het oog op uw asielaanvraag. Gevraagd wat voor problemen uw familie dan wel heeft sinds uw vertrek, antwoordde u dat de politie hen vraagt waar u bent en waar u naartoe ging (CGVS, p. 9, 10). Uw ouders zouden bijna wekelijks naar het politiebureau moeten gaan voor ondervraging over u (CGVS, p. 10). Echter weet u deze bewering wederom niet te ondersteunen door het voorleggen van enig bewijsstuk, zodat het ook hier bij een blote bewering blijft.

Met betrekking tot Th. en Tu, twee personen van uw kerkgemeenschap die gearresteerd zouden zijn tijdens dezelfde betoging, is het vreemd dat u geen idee hebt wat met hen gebeurde na hun arrestatie. Toen u contact had met uw familie hebt u niet gevraagd naar hen en uw familie heeft niets over hen gezegd (CGVS, p. 8). Dat Th. en T. afkomstig zijn uit hetzelfde dorp als u en uw familie (CGVS, p. 11) maakt uw onwetendheid over hun lot des te opmerkelijker.

Voorts merkt het CGVS nog op dat u geen weet hebt van andere personen van uw kerkgemeenschap die problemen gehad hebben door hun deelname aan de betoging, nochtans namen 300 personen van uw kerkgemeenschap deel (CGVS, p. 8, 10).

U verklaarde dat uw deelname aan de betoging en de daaropvolgende oproepingsbrief de enige redenen waren voor uw vertrek uit Vietnam (CGVS, p. 7). U hebt geen andere activiteiten gedaan die als negatief zouden kunnen beschouwd worden door de Vietnamese autoriteiten (CGVS, p. 10).

Er dient tenslotte opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs van de door uw verklaarde problemen neerlegde. Uw identiteitskaart heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Met betrekking tot uw documenten merkt het CGVS tevens op dat het frappant is dat uw paspoort, dat u in april 2014 aanvroeg met de bedoeling in het buitenland te gaan werken, verloren ging bij een overstroming in 2014, dat u geen aangifte van verlies deed, dat u geen nieuw paspoort aanvroeg en dat u niet in het bezit bent van een kopie of foto van uw paspoort (CGVS, p. 6). Deze twijfelachtige verklaringen doen het vermoeden rijzen dat u nog in het bezit bent van uw paspoort en dat u dit wilt achterhouden met de bedoeling bepaalde informatie, zoals uw reis naar Europa, te verhullen.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het dossier die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 december 2017 een schending aan van *“artikel 1.2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (de Vluchtelingenconventie), artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, zijnde de materiële motiveringsplicht”*.

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1.2 van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker stelt dat zijn vrees voortvloeit uit een *“bewustzijn van het risico in Vietnam gearresteerd te worden door de Vietnamese autoriteiten wegens de organiseren en deelnemen aan een betoging die door de ordediensten werd verboden. Tijdens voormelde betoging, kwamen verzoeker en leden van zijn kerkgemeenschap in confrontatie met de ordediensten, alwaar videobeelden werden gemaakt. Aan de hand van deze beelden, wordt verzoeker tot op heden door de politie gezocht. Meer nog, werd hiervoor een oproepingsbrief aan verzoeker gericht.”*.

Verzoeker onderstreept dat hij coherente verklaringen bij het CGVS heeft afgelegd, wat ontegensprekelijk aantoonde dat zijn leven in gevaar is naar aanleiding van de bedreigingen door de Vietnamese politie.

Verzoeker stelt dat hij in Vietnam geen garantie op een eerlijk proces heeft.

Hij geeft aan dat hij geen intern vluchtalternatief heeft in Vietnam.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Verzoeker is van oordeel dat de commissaris-generaal zich beperkt tot zeer lichtzinnige overwegingen die in strijd zijn met de inhoud van het administratief dossier.

Wat betreft verzoekers laattijdige asielaanvraag (verzoek om internationale bescherming), stelt hij dat hij *“na een traumatische vlucht uit Vietnam, bij zijn aankomst in België, niemand gevonden heeft om hem te begeleiden en aan te wijzen waar de asielinstanties in België zich bevinden. Meer nog, bij zijn aankomst in België belandde verzoeker volledig op straat zonder enige vorm van aanwijzing en middelen. Zonder de nodige aanwijzing, kon verzoeker zijn asielaanvraag niet onmiddellijk indienen.”*.

Over zijn reisweg en vertrekdatum wijst verzoeker erop dat *“als hij de juiste vertrekdatum niet kent, heeft hij integendeel zijn vertrekdatum kunnen situering, zijnde in maart of april 2017. Gezien de traumatische gebeurtenissen naar aanleiding van zijn vlucht uit Vietnam, is het onredelijk om van hem te verwachten dat hij een juiste vertrekdatum kan weergeven. Van zodra verzoeker zijn vertrekdatum kan situeren, kan verwerende partij de aanvraag voor internationale bescherming niet afwijzing.”*

Verzoeker benadrukt voorts dat hij aannemelijke informatie gegeven heeft omtrent de steden waarlangs hij gereisd heeft voor zijn aankomst in België.

Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet betwist dat voormelde betoging heeft plaatsgevonden. De afwezigheid van beeldmateriaal omtrent voormelde betoging houdt niet in dat verzoeker zijn deelname aan deze betoging niet kan aantonen aan de hand van andere bewijsmaterialen. Verzoeker meent dat uit zijn verklaring bij het CGVS blijkt dat hij aannemelijke verbale toelichtingen gegeven heeft omtrent voornoemde betoging. Uit zijn verbale toelichtingen blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker inderdaad deel heeft genomen aan de betoging tegen het bedrijf Formosa.

Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker geen gedetailleerde informatie kan geven omtrent de inhoud van de oproepingsbrief van de Vietnamese ordediensten, merkt verzoeker op dat de oproeping inhoudelijk niet veel informatie bevat. Deze roept verzoeker louter op om bij de lokale politiedienst van zijn regio te verschijnen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, stelt verzoeker dat, *“gezien het profiel van verzoeker en het feit dat verzoeker effectief door de ordediensten van Vietnam wordt gezocht, volgt hieruit dat hij een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstig bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.”*.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet wegens de afwezigheid van motiveren. Met andere woorden motiveert de bestreden beslissing niet waarom verzoeker voor subsidiaire bescherming niet in aanmerking komt niettegenstaande het reële risico op onmenselijke of vernederende behandeling in Vietnam in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

In hoofdorde wordt gevraagd *“de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 30 november 2017 te hervormen; het verzoek van verzoeker opnieuw onder te zoeken; dienaangaande het statuut van vluchteling aan verzoeker toe te kennen; in subsidiaire order, het subsidiaire beschermingsstatuut aan verzoeker te verlenen; in ondergeschikt orde: de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier aan het CGVS voor bijkomend onderzoek over te maken.”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van problemen met de Vietnamese politie.

2.3.2. Vooreerst kan met het CGVS kan worden vastgesteld dat verzoeker pas op 13 september 2017 een asielaanvraag (verzoek om internationale bescherming) indiende, nadat hij reeds in juli 2017 was aangekomen in Europa (gehoorverslag van het CGVS van 17 november 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 4). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om asiel aan te vragen, zonder dat hij hiervoor enige nuttige toelichting heeft, is immers een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging.

2.3.3. Verzoeker beweert dat hij na een traumatische vlucht uit Vietnam, bij zijn aankomst in België, niemand gevonden heeft om hem te begeleiden en aan te wijzen waar de asielinstanties in België zich bevinden. Dat verzoeker, die beweert zijn land te zijn ontvlucht uit vrees voor zijn leven, geen enkele stap heeft ondernomen, doch gewoon doelloos rondzwierf, ondergraaft aldus zijn nood aan internationale bescherming (CGVS-verslag, p. 10). Dit klemt te meer nu verzoeker bekend is met het internet en Facebook en dus ook via deze weg inlichtingen kon inwinnen.

2.3.4. Verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg en gebrek aan enig document ter staving van zijn reisweg ondermijnen verder zijn algehele geloofwaardigheid. Zo is niet ernstig dat verzoeker niet kan aangeven wanneer hij precies vertrok uit Vietnam, en bij vaagheden blijft zoals maart of april van 2017 (CGVS-verslag, p. 3). Verder verklaarde hij dat hij op illegale wijze, aan boord van een goederenschip, vanuit Hai Phong naar Europa is gereisd, naar een onbekende plaats, en er in juli 2017 aankwam (CGVS-verslag, p. 4) wat geenszins aannemelijk is noch te verzoenen is met het profiel van alerte burger in Vietnam. Indien verzoeker voorts stelde dat men (het waren Europeanen volgens verzoeker) hem na één dag op de boot ontdekte, hem twee à drie maanden illegaal liet meereizen en vervolgens hem aan land liet gaan in Europa (CGVS-verslag, p. 4-5), dan kan verwacht worden dat verzoeker dit uitvoerig kan toelichten, wat niet het geval is. Bovendien blijkt uit verzoekers Facebook profiel, toegevoegd aan het administratief dossier, dat verzoeker actief was op Facebook in de periode dat hij beweerdelijk op het schip op volle zee zat. Zo plaatste verzoeker op 19 mei 2017 foto's van zichzelf en op 1 mei 2017 een video van zichzelf op Facebook. Verzoekers uitleg, dat de datum op zijn gsm niet klopt en hij dit niet kan corrigeren (CGVS-verslag, p. 11), kan geenszins overtuigen. Immers, de datum die zichtbaar is op Facebook is niet gekoppeld aan de instellingen van de persoonlijke gsm van een gebruiker. Verder weet verzoeker niet in welke stad of in welk land hij aan wal kwam (CGVS-verslag, p. 4) en kan hij amper iets vertellen over de twee maanden voorafgaand aan zijn verzoek om internationale bescherming; hij weet louter aan te geven dat hij bedelde, op straat leefde en op meerdere plaatsen geweest is, maar kan zich niet herinneren waar hij verbleef (CGVS-verslag, p. 2, p. 5). Ook deze omschrijving kan geenszins overtuigen. Verzoeker verklaarde tevens dat hij meermaals de trein, bus en tram nam, zonder te weten welke trein, tram of bus of waar hij diende af te stappen, en wijzigende zijn verklaringen naarmate doorgevraagd werd (CGVS-verslag, p. 5). Zo verklaarde verzoeker dat hij de tickets die hij had gekocht kwijt was geraakt toen hij ze samen met zijn kleren waste (CGVS-verslag, p. 5) wat geenszins ernstig is nu niet kan aangenomen worden dat verzoeker zijn tickets zorgvuldig wegstopte in de te wassen kleren. Erop gewezen dat het kopen van een ticket inhoudt dat je een bestemming aangeeft, stelde verzoeker plots nooit een treinticket heeft gekocht en zomaar op een trein gesprongen is (CGVS-verslag, p. 5). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn reisweg uitermate ongeloofwaardig zijn. Dergelijke vaststellingen maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Dit klemt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan verzoekers asielrelaas (zie *infra*) en er dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij in april 2014 een paspoort aanvraag, met de bedoeling in het buitenland te gaan werken. Hij stelde dat dit paspoort verloren ging bij een overstroming in 2014, dat hij geen aangifte van verlies deed, dat hij geen nieuw paspoort aanvraag en dat hij niet in het bezit is van een kopie of foto van zijn paspoort (CGVS-verslag, p. 6). Ook deze verklaringen kunnen het beweerd verzoeker paspoort niet aannemelijk maken. Vooral omdat verzoeker zijn plan om als economisch migrant naar het buitenland gaan uitvoerde. Verzoekers schiet ernstig tekort in zijn medewerkingsplicht.

2.3.5. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het onredelijk is van hem te verwachten dat hij zijn juiste vertrekdatum kan geven, gezien de traumatische gebeurtenissen naar aanleiding van zijn vlucht uit Vietnam. Uit een eenvoudige lezing van het gehoorverslag blijkt geenszins dat verzoeker zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van zijn voorgehouden traumatische ervaringen. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Bij de vraag of verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen, maakte hij, noch zijn raadsman, melding van een verwarde psychologische toestand waarin hij zou verkeren, noch wordt dit anderszins geadstrueerd, bijvoorbeeld door het voorleggen van een medisch getuigschrift. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij meteen zijn verklaringen aanpast waar ze manifest ongeloofwaardig voorkomen. Dit wijst eerder op een handig inspelen op een concrete situatie waarvoor een alertheid vereist is. Overigens licht verzoeker ook thans niet toe welke trauma's dermate zwaar waren, dat ze aanleiding geven tot geheugenstoornissen. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden traumatische gebeurtenissen een impact gehad hebben op zijn verklaringen.

2.3.6. Waar verzoeker voorts benadrukt dat hij aannemelijke informatie gegeven heeft omtrent de steden waarlangs hij gereisd heeft voor zijn aankomst in België, merkt de Raad op dat dit niet kan blijken uit het gehoorverslag. Zo staat onder meer het volgende te lezen: *“Weet u in welke stad of welk land u aan land ging?”*, *“Ik weet dat het een haven is maar ik weet niet welke haven, de naam ervan, en welk land.”* (CGVS-verslag, p. 5); *“Denk eens goed na, kent u namen van plaatsen, steden, landen die u passeerde of waar u verbleef in de 2 maanden nadat u aan land kwam?”*, *“Nee, ik kan me dat niet herinneren, ik weet het niet.”*, *“Dat kan toch niet, dat u 2 maanden ergens of op verschillende plaatsen verbleef zonder te weten waar het was.”*, *“Ik weet het niet, want het is in een andere taal, ik kan het niet lezen, ik weet het niet.”*, *“U sliep in de metro, in welke stad was dat?”*, *“Ik weet het niet.”* (CGVS-verslag, p. 5).

2.3.7. Verder kan de Raad verzoekers asielrelaas niet aannemen, nu (i) verzoeker geen enkel bewijs neerlegt van zijn deelname aan de betoging in maart of april 2017 tegen het bedrijf Formosa, dat verzoeker overigens verkeerdelijk aanduidt als *“Pomora”* (CGVS-verslag, p. 10), noch deed verzoeker een moeite om dergelijk bewijs te verkrijgen (CGVS-verslag, p. 10); (ii) verzoeker slechts vaag kan aanduiden wanneer deze betoging plaatsvond (maart of april 2017, CGVS-verslag, p. 7); (iii) verzoeker stelde dat hij de oproepingsbrief, die de directe aanleiding van zijn vlucht uit Vietnam uitmaakte, niet in detail las (*“Ik heb dat niet veel in detail gelezen, ik las enkel dat ik me moest aanmelden bij de politie op die datum. ik heb niet in detail gezien, ik ben weggevlucht, ik weet het niet precies.”*, CGVS-verslag, p. 8); (iv) verzoeker deze oproepingsbrief niet voorlegde, hoewel hij stelde dat deze bij zijn familie thuis ligt en hij sinds zijn aankomst in België contact had gehad met zijn familie (CGVS-verslag, p. 4, p. 9); (v) niet aannemelijk is dat verzoeker niet zou informeren naar de huidige situatie bij zijn familie, omdat hij zijn zus niet bang wil maken (CGVS-verslag, p. 9), terwijl zijn familie zijn vlucht net geregeld heeft; (vi) verzoeker geen idee heeft wat er is gebeurd met Th. en T., twee personen van verzoekers kerkgemeenschap die werden gearresteerd naar aanleiding van de betoging, na hun arrestatie (CGVS-verslag, p. 8), terwijl van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van deze problemen; (vii) verzoeker zelfs niet weet als andere personen van zijn kerkgemeenschap, die 300 leden rijk is, soortgelijke problemen zouden gehad hebben door hun deelname aan de betoging (CGVS-verslag, p. 8, p. 10, p. 11). Verzoeker toont geen interesse in de betoging tegen Formosa, noch voor anderen die met hem hebben gehandeld. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat verzoeker geen enkele betrokkenheid aantoonde.

2.3.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de oproepingsbrief inhoudelijk niet veel informatie bevat en deze verzoeker louter oproept om bij de lokale politiedienst van zijn regio te verschijnen, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij de oproepingsbrief niet in detail las. Ook al stond er inhoudelijk niet veel te lezen op de oproepingsbrief, dan nog kan van verzoeker verwacht worden dat hij deze grondig zou bekeken hebben, gezien deze oproepingsbrief de directe aanleiding was van zijn vlucht.

2.3.9. Verzoekers identiteitskaart, voorgelegd bij het CGVS, toont hoogstens zijn identiteit aan en kan aldus voorgaande appreciatie niet wijzigen.

2.3.10. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK